

Martinus Institut v/rådet siger at Martinus tekster ikke er hellige tekster

Nærværende tekst har jeg taget ud af en mere omfattende tekst som jeg har skrevet til andet formål, og tilpasset til Facebook.

I Processkriftet til retssagen kan læses:

"Ad *"Hellig tekst"*

De sagsøgte anfører, at Værket har karakter af en hellig tekst, og at det kun er "den originale tekst", der kan betragtes som "hellig tekst". Som dokumenteret ved bilagene 65-68 har Værket ikke karakter af hellig tekst, og som tidligere nævnt har førsteudgaverne ingen særstatus i nogen henseende. Der er således ikke noget særlig "helligt" ved førsteudgaverne. Dette gælder heller ikke sætte- og stavfejl, jf. fra rådsmødereferat af 30. marts 1976, bilag 69:

"Originalmanuskripterne er de autentiske tekster. Eventuelle fejl i bøgerne i forhold til disse originaler må rettes. "

Som tidligere nævnt ønskede Martinus, at hans værk skulle udgives med samtidens retskrivning, så også fremtidige generationer kan læse værket. Derfor udgiver sagsøger nu værkerne med navneord med lille begyndelsesbogstav, "å" i stedet for "aa", ligesom stavemåden er nudansk ("skulle" i stedet for "skulde" osv.). Sagsøger foretager ikke, som hævdet af de sagsøgte, "en sproglig revision af Værket", men alene en retskrivningsmæssig opdatering.

Der henvises også til notat af 16. april 1978 underskrevet af Martinus om rettelser til bogen "Bisættelse", jf. bilag 70."

I ser her hvor vigtigt det er, at mange tilkendegiver, at de ønsker at læse den originale tekst, og ikke den af MI ændrede. Dette gør man ud fra den indstilling, at det kun er Martinus egne ord der kan danne grundlag for ens forståelse af teksten, som dække det som Martinus kalder "Den hellige ånd", han siger direkte, at teksten repræsenterer "Den hellige ånd" (se efterfølgende).

Vi ser også her, at MI sætter lighedstegn mellem sætterfejl og ændringer af teksten. Det kan man kun gøre, når man ikke evner at forstå hvad teksten siger, ud over en række bogstaver.

At de ikke ændrer i teksten er usandt, idet man som eksempel kan nævne, at MI har ændret "mineralier" til "minerale". Det er et af de eksempler hvor Martinus har brugt dette førstnævnte ord symbolsk, med en bestemt betydning, som jeg har redegjort for andetsteds, og som kun meget få på nuværende tidspunkt forstår betydningen af. Det gør det imidlertid ikke mindre betydningsfuldt.

Man anfører i øvrigt i processkriftet, at:

"Som tidligere nævnt ønskede Martinus, at hans værk skulle udgives med samtidens retskrivning, så også fremtidige generationer kan læse værket".

Det må anses for at være usandt, og skal naturligvis dokumenteres i retten.

Jeg har nu i min redegørelse indført begreberne "religiøs", "Den hellige ånd" og "hellig tekst". Vi er nødt til at se på disse ord, og forstå hvad de betyder.

"Religion" udtrykker en lærdom/tekst der danner grundlag for en "trosretning", dyrket af "religiøse" mennesker. Alle de trosretninger som vi betegner religioner har det til fælles, at de tilfører de søgende en forståelse af livet der giver dem en platform at stå på, uden dog at nogen af disse platforme kan danne grundlag for en udtømmende redegørelse for, og forståelse af, hvordan livet og døden skal forstås i dybden, og sammenhængende.

Da det ikke er muligt for disse tekster at give ovennævnte "troende" forståelse, må livets udformning, for den søgende derfor stadig være baseret på en formodning, eller vi kan sige, at det forbliver en "trossag".

Ovennævnte forhold gælder ikke grundlæggende for Martinus åndsvidenskab. Disse tekster giver en absolut logisk redegørelse for hvordan livet og døden hænger sammen, og en forklaring på hvordan disse forhold er sammenknyttet med en masse andre problemstillinger som man præsenteres for, livet igennem.

Det indebærer, at teksten er overordentlig vanskelig tilgængelig som forståelsesgrundlag for mennesker der ikke føler sig hjemme i ovennævnte problemstillinger.

Dette indebar også, at Martinus måtte bruge de til rådighed værende ord i sproget, ofte i en symbolsk eller overført betydning, hvilket han bemærker i slutningen af LB1.

Her kan jeg som eksempel, igen pege på ordene "mineralier" og "minerale" som jeg har gjort rede for andetsteds i en ca.15 siders redegørelse. Herforuden måtte Martinus opfinde nogle ord selv.

Dette bevirker, at bøgerne er svære at forstå, men ubetinget kræver, at det er Martinus egne ord der læses.

Når mennesker uden større intellektuel baggrund læser bøgerne, forstår de kun det overfladiske i teksten (det der svarer til billedbladets niveau), men også her fanger det læseren, der ofte supplerer læsning med at høre foredrag på samme niveau. Disse mennesker svarer i viden til almindelige kristenreligiøse mennesker der ikke forstår i dybden, men er besjælet af en "tro" på, at det de læser er sandheden.

På dette niveau, og med denne endnu manglende forståelse, er disse mennesker "religiøse" omkring Martinus tekster, hvilket svarer til det som kristne mennesker er omkring kristendommen. Her er ingen forskel. På dette niveau befinder langt de fleste martinusinteresserede mennesker sig.

Forskellen opstår når man evner at forstå teksten i dybden. Dette niveau er vi kun ganske få der er nået til. Her får man den helt dybe forståelse af det meste, måske dog ikke alt det der er gemt i teksten. Dette niveau vil alle med tiden nå frem til, men i øjeblikket er vi kun meget få der kan håndtere teksten på dette niveau.

På dette niveau er det ikke mere "tro" der ligger til grund for tekstens tiltrækning, men en reel forståelse af denne, endskønt ikke alt hvad man læser og forstår kan afprøves i praksis. En stor del

af det beskrevne kan dog, ved dyb indsigt, opleves og erkendes indirekte, af den seriøse og højintellektuelle forsker.

Med denne dybe forståelse, er teksten og forståelsen ændret fra, at være en trossag til at være viden, baseret på et niveau der nærmer sig det niveau som Martinus peger på er målet, ved at betegne sin tekst som "Den hellige ånd" der gives til menneskene.

Den hellige ånd er forudsagt af Kristus. Martinus har nu, i sit liv på jorden, fremført "Den hellige ånd/viden" i ord og sætninger, i form af sine originale tekster.

Nu skal man ikke tro, at jeg opfatter Martinus som en Guru. Martinus var en højt udviklet kanal, fra det åndelige niveau til det jordiske niveau, som formåede at nedfælde "Den hellige ånd/viden" som tekst. Samtidig kunne han også redegøre for detaljer som ikke er klart forståelige når man læser i Bibelen.

Jeg skal ikke gå dybere ind i dette her, men påpege, at hvis MI får mulighed for at ændre teksten, forsvinder "Den hellige ånd" som de bedste forskere kan se og forstå, og teksten bliver omdannet til en tekst på niveau med familiejournalen, som ikke kan udvise dybere lag end overfladen.

Dette forklarer jeg for at imødegå det som MI påstår, nemlig, at Martinus tekster på ingen måde var hellige tekster, men kun elementære skriblerier som enhver anden roman. Sådan ser rådet på det, ifølge deres tekster til retten.

Dette begrundes af MI med følgende tekst fra processkriftet.

Processkrift:

"I øvrigt bemærkes, at Martinus ikke selv opfattede sit åndsarbejde som en religion, jf. fx Livets Bog 1, stk. 15, bilag 65, Småbog 8, side 42, bilag 66, Kosmos nr. 1, 1989, side 13, bilag 67, og Kosmos nr. 10, 1990, side 206, bilag 68."

Bilag 65 - I LB1, stk. 15 står bl.a.

"Livets Bog vil saaledes ikke kunne indkapsles i eller monopoliseres af nogen som helst Form for Sekt- eller Samfundsdannelse, idet den netop ved sin *universelle, upartiske Kærligheds- og Visdomsmanifestation* aldrig kan komme til at eksistere uden *ligesaa godt at være en Lærebog for dem, der ikke er Medlem af nogen Sekt*, som for dem, der befinder sig i en saadan, netop i Kraft af dens Identitet som *Universaludtryk for Livets egen levende Religion*, i hvilken alle som før nævnt er Medlemmer, og alt er Læresætninger."

MI bruger Martinus udsagn, men misforstår det der siges i teksten. Martinus peger i teksten på, at hans tekster er på et langt højere niveau end religionstekster som sådan, idet den udtrykker det universelle som man skal supplere med sin forståelse af "naturen". Han siger jo netop: "i Kraft af dens Identitet som *Universaludtryk for Livets egen levende Religion*".

Bilag 66 - I småbog "Menneskeheden og verdensbilledet" side 42-42.

"Forskellen på den materialistiske videnskab og åndsvidenskaben.

Dette selvsyn er altså ikke dyrkelsen af en ny verdensgenløser eller skabelsen af en ny religion eller sekterisk bevægelse. Men det er skabelsen af en videnskab, igennem hvilken den absolutte sandhed kan blive til virkelig realistisk kendsgerning. Denne videnskab er altså en pendant til den materialistiske videnskab. Den adskiller sig blot fra sidstnævnte videnskab derved, at den hviler på "livsytringsfacitter", medens den materialistiske hviler på mål- og vægtfacitter. Da "livsytringsfacitter" er det samme som facitter, der beviser liv, ånd eller bevidsthed eller psykiske områder, bliver nævnte videnskab at udtrykke som psykisk videnskab eller "åndsvidenskab". Andsvidenskaben er således en dokumentation eller bevisførelse af verdensaltets liv, medens den materielle videnskab er en dokumentation og bevisførelse af verdensaltets mekaniske og kemiske struktur."

Her bruger MI også ord uden at forstå hvad der står. Man fremfører: "Dette selvsyn er altså ikke dyrkelsen af en ny verdensgenløser eller skabelsen af en ny religion eller sekterisk bevægelse."

Martinus siger igen, at åndsvidenskaben ligger på et langt højere plan end en religion (det kan man let se når man forstår hvad der står i bøgerne). Han siger jo efterfølgende: "Andsvidenskaben er således en dokumentation eller bevisførelse af verdensaltets liv".

Martinus siger her, at teksten dokumenterer verdensaltets liv. Det bevirker, at når man forstår teksten bliver det en videnssag, ikke en trossag.

Bilag 67 - Martinus-bevægelsen - har den et navn? (spørgsmål og svar)

"Da hele mit åndsarbejde kun går ud på at være en undervisning eller en manifestation af kundskaber i form af verdensbilledets analyser og derigennem blotte betingelserne for næstekærligheden eller den humane livsførelse eller væremåde, der gør mennesket identisk med verdensfreden, kan mit arbejde således ved sin intellektuelle struktur aldrig nogen sinde blive en religion, baseret på tro. Det kan derimod udelukkende kun blive en skole, en læreanstalt, en institution for vejledning og uddannelse i livsvidenskab, hvorved den udviklede studerende kan blive i kontakt med sin guddommelige omskabelse fra dyr til "Mennesket i Guds Billede"."

MI mener igen her at kunne vise, at det ikke drejer sig om en religion. Nej det er det jo heller ikke når man ser på det, som den intellektuelle åndsforsker ser på det, samtidig med at denne er nået til at forstå teksten. Da er det en videnskab. En videnskab der svarer til at man får tilført "Den hellige ånd/viden"

Dokumentation for, at Martinus ser sådan på sin tekst, kan ses mange steder i hans tekster. Jeg viser efterfølgende, længere fremme, enkelte eksempler.

Bilag 68 - Besættelse (Martinus artikel)

"Alle disse former for suggestion og "besættelse" såvel som de variationer, der forekommer mellem de enkelte væsener, må nødvendigvis eksistere lige så længe, som menneskehedens og de enkelte

menneskers evne til at opleve sandheden eller livs lovene endnu ikke er færdigudviklet. De enkelte menneskers videre udvikling vil komme til at bestå deri, at de gradvis frigør sig fra disse suggestioner og mere og mere kommer til at bygge sin psyke eller bevidsthed op på basis af indsigt, viden og selvoplevelse. Hertil kræves en ny videnskab, en videnskab om universets åndelige virkelighed, et verdensbillede, der viser de enkelte lokale detaljers afhængighed af og betydning for helheden. Naturligvis vil der være mennesker, der tror på denne åndsvidenskab og gør den til en ny religion, men det viser, at de ikke har haft evne til at forstå den. Jeg ønsker ikke med mine kosmiske analyser at være en autoritet, som folk skal tro på. Den enkelte åndsforsker, som fatter interesse for de kosmiske analyser, må nøje efterprøve og studere mit livsværk. Han må konfrontere det med sine egne erfaringer og oplevelser. Først da kan det blive af værdi for ham. Det bliver til selvstændig tænkning og analysering, det bliver en hjælp til selvhjælp, som fører til indvielse i selve livets mysterium. Det vil lidt efter lidt føre vedkommende ud af alle former for "helvede" eller „dommedag", alle former for "besættelse" eller suggestion. Alt dette kan naturligvis kun ske, hvis åndsforskeren ikke blot studerer, men søger at leve efter de love, som han begynder at se som universets livsfundament. Et liv levet efter disse love vil bringe hans bevidsthed til at vibrere i kontakt med den evige guddoms tankevæld, og han vil gå en strålende fremtid i møde som "menneske i guds billede"."

MI benytter her teksten til at påpege, at Martinus igen siger at hans tekst ikke skal være en ny religion. Martinus siger netop dette her, fordi han påpeger, at de mennesker der udnævner den til det har ikke forstået teksten endnu, og for dem bliver det således en religion, indtil de bliver så udviklede at de forstår teksten i dybden. På et sådan niveau vil de forstå, indtil da vil det for dem være en religion, baseret på, at de ikke forstår teksten.

De ovenfor viste tekster var de 4 bilag som MI bringer i retten som bevis på, at Martinus tekster ikke er hellige, og derfor kan ændres efter forgodtbefindende.

Af de af MI fremførte argumenter for, at Martinus selv siger, at han tekster ikke skal give anledning til religionsdannelse, er absolut relevante som sådan. Det er dog ubetinget vigtigt, at man forstår hvad Martinus siger og mener.

Den der forstår teksten vil nemlig ikke opfatte den som en religiøs tekst. Religiøs tekst er nemlig noget man skal tro uden at forstå.

Martinus tekster er derfor, for den højt udviklede åndsforsker, som nogle få af os er, ikke en trossag, men en ren forståelsessag som svarer til at blive belært af "Den hellige ånd", eller via "Den hellige viden" som Martinus har tilført menneskeheden. På dette niveau er det imidlertid endnu værre at ændre på teksten, end på alle andre niveauer.

For de mennesker der endnu ikke forstår teksten i dybden, bliver den dog alligevel til en form for religion, baseret på "tro", indtil de evner at forstå teksten, så bliver det til viden. Det er jo netop det jeg har sagt højere oppe i teksten. Martinus siger det selv her i teksten ovenfor.

KORT SAGT

MI' store fejltagelse er den, at de kun skelner mellem religionstekster og tekster på almindelig romanform.

De har nemlig ikke endnu forstået, at Martinus tekster ligger på et meget højere plan end religionsniveauet. Religionsniveauet for Martinus tekster er der, hvor man kun tror på teksten, fordi man endnu ikke kan forstå den. Enten fordi man ikke har evner til det (Martinus tekster), eller at teksten ikke giver mulighed for det (almindelige religiøse tekster).

Religionerne giver i form af deres tekster ikke umiddelbart den studerende mulighed for at forstå. Martinus tekster giver åndsforskeren mulighed for at forstå, hvis den søgendes intelligens og intellektualitet er høj nok, og denne arbejder intenst med teksten.

Martinus tekster der, når de forstås i dybden, giver mulighed for at forstå, ligger således på et langt højere niveau end en religiøs tekst tilhørende en af de gængse religioner. Martinus tekster er nemlig ikke en almindelig religiøs tekst, men selve "Den hellige ånd", som er lig med "Den hellige viden".

Det vil sige, at den vedholdende åndsforsker vil stifte bekendtskab med den højeste viden som "Den hellige ånd" repræsenterer, og efterhånden forstå den, så den bliver til "hellig viden".

Det er således en langt større forbrydelse at omskrive og forfalske "Den hellige ånd/viden" end at forfalske en religiøs tekst tilhørende en af de eksisterende religioner, som ikke fortæller og beskriver i dybden, men kun omtaler aspekter af livet som mennesker skal tro på for at være med.

Forbrydelsen mod menneskeheden er således langt værre og mere destruktiv når man ændrer/forfalsker "Den hellige viden" end hvis man ændrer/forfalsker en tekst fra en af de store religioner, selv om det sidste kan være slemt nok.

De aktive personer der står for ændringerne i Martinus tekster, forstår nok ikke hvad jeg siger, fordi de endnu ikke er tilstrækkelig højt åndeligt udviklede til at forstå hvilket stof de har fat i.

Tilbage har jeg kun at vise, at Martinus selv opfattede sine tekster som "Den hellige ånd" der skulle stilles til rådighed for menneskeheden, som det var lovet af Kristus.

Jeg viser kun nogle få eksempler. Det første er fra bogen "Omkring min missions fødsel". Her ser vi kapitel 15, hvor der står:

1. Eksempel

15. KAPITEL

Hvad mine Venner i Virkeligheden blev Vidne til.

Det var i ovennævnte forvandlede Tilstand, at jeg atter indfandt mig hos min belæste Ven for at levere hans Bog tilbage. Og han, saavel som min Kollega paa Kontoret og alle de øvrige indenfor

min daværende og senere opstaaede nærmere Bekendtskabskreds er saaledes Vidner til min forvandlede Tilstand, Vidner til, *at et Menneske kan komme til Viden ad andre Veje end de sædvanlige ydre, synlige eller for alle andre uundgaaeligt nødvendige. For dem blev det en Kendsgerning, at en undergørende Oplysningens Kraft helt kan overskygge et uvidende Menneske, og ganske uafhængigt af Bøger eller andres Viden og Forsken gøre ham til en Kapacitet i Livets højeste Visdom, Viden, Kendsgjerninger eller religiøs Oplysning. De er det tyvende Aarhundredes Tilskuere til den hellige Aands Eksistens. De har faaet Lov til at se Fortidens Aabenbaringer gentage sig i nulevende Kød og Blod, været Vidne til, hvordan Visdommen bliver til, hvordan Livets store Facitter, de evige Sætninger, de udødelige »Guds Ord«, inkarnerer i fysisk Materie, bliver til »**hellige Bøger**«, der kan være aandeligt Brød for Slægternes Generationer gennem Tid og Evighed. — Maatte de, i Taknemmelighed og Kærlighed til den evige Fader, stadig ihukomme og retmæssigt forstaa, hvad der gennem denne Oplevelse er blevet dem beskaaret at være Vidne til.*

I denne tekst fortæller Martinus hvordan han fik kosmisk bevidsthed, og fik åbnet den kanal hvorigennem han skulle modtage de informationer som han skulle omforme til tekst. Det er den tekst (det budskab), der skulle tjene som det Kristus havde forudsagt som "Den hellig ånd" komme.

Martinus skulle indpodes "Den hellige ånd" (kosmisk bevidsthed). Det kan vi nu forstå således, at det, at få kosmisk bevidsthed er, at blive indpodet med "Den hellige ånd". "Den hellige ånd" skulle på den måde formidles gennem Martinus, og udformes som det han selv beskriver som "**hellige bøger**". Der er formodentlig ingen der er i tvivl om, at det Martinus henviser til er hans samlede skrifter, og ikke forfalskede/omformede tekster, udgivet under Martinus navn og med hans titler.

I Martinus tekst kan vi også aflæse, at han opfatter sig selv som værende en kanal for en åndelig overføring af vejledning for menneskeheden. En vejledning som han skulle formulere som tekst.

2. Eksempel

I Livets Bog II kan vi i afsnit 571 læse følgende:

571. Og det er en saadan Kendsgerning, der af Verdensgenløseren er bebudet „de kommende Slægter" i hans Forjættelse om „Talsmanden: Den hellige Aand". Denne Aand er jo ikke en Person, men er derimod udgørende en Livsmysteriets Videnskab, der kan gøre de store Sandheder eller Livsfacitter til Kendsgjerning. Og det er denne Mysteriets Videnskab, vi i Form af „Livets Bog" nu er midt inde i, og hvis røde Traad eller Fundament vi her i dette Afsnit, i Form af tolv urokkelige Grundfacitter, er ved at overgive til Læserne. Alt hvad der ellers forekommer i „Livets Bog" kan saaledes i Virkeligheden kun eksistere som en eller anden Form for Uddybning af et eller andet af disse tolv Grundfacitter.

I det ovenfor viste afsnit fra LBII udtaler Martinus direkte, at LB er "Den hellige ånd" i tekstform.

3. Eksempel

I LBII afsnit 629 kan vi læse følgende:

De kommer ligesaavel ud for Ulykker, Krig, Læmlæstelse, materiel og sjælelig Lidelse, som alle de Væsener, der ikke er „frelste" og ikke har faaet „Naaden" eller „Syndernes Forladelse". At dette efterhaanden maa skabe Mystik, Tvivl og Frafald fra Dogmerne og Troen og skabe Længsel og Søgen efter en ny Løsning paa Livets Gaade, skabe nye „Hvorfor", er naturligvis en Selvefølge. Allerede Jesus var udsat for saadanne ny Spørgsmaal og maatte love „de kommende Slægter" Svaret paa disse igennem „Talsmanden den hellige Aand". Vi ser da ogsaa, at Helligdomme, Kirker og Templer, hvor meget skønt og guddommeligt de saa end har kunnet yde Menneskene, saa vil de dog ikke kunne give deres Tilhængere den absolut varige Tilfredsstillelse med Hensyn til Livsmysteriets Løsning.

I teksten ovenfor ser vi at Martinus påpeger, at Kristus har lovet sine tilhængere, at de kommende slægter vil få svar på spørgsmål som de ikke kunne forstå på daværende tidspunkt, gennem "Den hellige ånd" som ville komme.

Vi ser også her i teksten, at Martinus til slut påpeger:

"Vi ser da ogsaa, at Helligdomme, Kirker og Templer, hvor meget skønt og guddommeligt de saa end har kunnet yde Menneskene, saa vil de dog ikke kunne give deres Tilhængere den absolut varige Tilfredsstillelse med Hensyn til Livsmysteriets Løsning."

Vi ser her forskellen mellem kristendom og Martinus tekster. Kristendommen kan ikke give endegyldige svar. Derfor må religionen kristendom være baseret på tro, medens Martinus åndsvidenskab, repræsenterer viden. Disse, Martinus tekster, kan blive til oplysning for menneskeheden, når mennesker bliver udviklet til at forstå teksterne i dybden

Da denne absolutte viden er formuleret i form af Martinus tekster, må der under ingen omstændigheder foretages ændringer af disse. Enhver ændring vil medføre ødelæggelse af den absolutte viden. Denne viden ligger i flere lag. Det siger Martinus selv i slutningen af LBI hvor han skriver:

"Foranstaaende Fremmedordforklaring udgør den hovedsagelige materielle Fortolkning, saaledes som denne forefindes i Ordbøgerne; men man maa her erindre, at i Livets Bog er Ordene ofte anvendt symbolsk."

Jeg slutter her min redegørelse, for jeg tror, at de aller fleste nu kan forstå, at det vil være en forbrydelse at ændre på disse tekster. Jeg tror endda også at en del af dem der endnu ikke er i stand til, i dybden, at forstå teksterne, kan forstå hvilken alvorlig situation vi er i, hvor aldeles inkompetente og aldeles uvidende mennesker er indstillet på at overskrive teksterne til billedbladsniveau.

Den 26. oktober 2014
Kurt Christiansen